

Bulletin 213

JAARGANG 24 / februari 2005

2004 / 2005

Bestuur

President	Koos Kuiper
Oud President	Henk Drost
1 ^e Vice President	Bert Lamers
2 ^e Vice President	Tom Jacobs
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

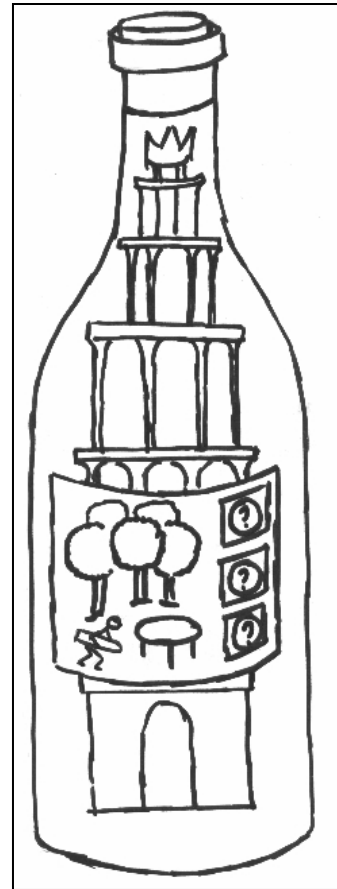
**Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5^e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat februari 2005.

Ook al zoek je als doorgaans nuchtere noordeling de confrontatie niet op met het fenomeen Carnaval, in Doetinchem kan het gebeuren dat je er in verzeild raakt. Zo stonden Ietsje en ik oog en oog met een fraaie carnavalsstoet die door de stad trok, schijnbaar onder aanvoering van niemand minder dan onze Martin Liefink. Martin achter het stuur – maar voorafgaand aan de lange stoet – van een 4WD-bolide die met dwingende blik niet alleen de aandacht vroeg voor zijn aanwezigheid maar vooral met de bedoeling de ogen een wijle gericht te houden op het voertuig zodat de hiervan uitgaande ontroering ons na Carnaval zal doen spoeden naar een lokaal verkooppunt voor motorvoertuigen, ten einde ons vehikel in te ruilen voor de meergenoemde bolide.

Kortom weer een mooi moment, waaruit maar weer blijkt dat het fijn is als je veel mensen kent! Uiteindelijk zijn wij die middag in de plaatselijke horeca beland en zien terug op een gezellige bedoening.

Is Rien ter Brugge inmiddels na een ziekenhuis opname thuis begonnen aan een herstelperiode, die wat hem betreft niet langer duurt dan de volgende Tap hap, heeft de rug van Bert Lamers besloten te kiezen voor een staking, waardoor een aantal bewegingen in het gedrang komt. Bert wensen we sterkte in de strijd en hopen dat hij de volgende keer weer van de partij kan zijn bij het skifestijn.

Ja, ook buiten de formele structuur van onze Lionsbijeenkomsten bestaan en ontstaan telkenmale nieuwe groepjes vanuit de leden die zich met allerlei nuttige en aangename zaken des levens bezig houden. Ik denk aan de onderafdelingen motorsport voor gevorderden, skieën tot op je knieën, golf je lenig, kaarten zonder te praten, dames-culinair enz enz. Prachtig toch, dat we met z'n allen een basis kunnen scheppen, waardoor weer nieuwe initiatieven naar voren komen.

Ook deze informele contacten in de sfeer van gezelligheid en ontspanning dragen ongetwijfeld bij een de goede clubgeest, waardoor we ook op het serieuze terrein doorgaans best veel voorstellen en laten zien dat we de we serve gedachte hoog houden.

Uit verhalen daarover en de fotoillustratie op de website maak ik op dat de herhalingscursus reanimatie onder leiding van Henk Drost wederom niet alleen erg noodzakelijk was maar tevens in een ge(re)animeerde sfeer plaats heeft gevonden. Henk bedankt en optimistisch als ik ben ga ik er maar van uit dat deze herhalingen vaker nodig zullen blijken. Graag tot een volgende keer.

Met Lionsgroet

Koos Kuiper.

Op Herhaling

De bijeenkomst van 2 februari was geheel gewijd aan de herhalingscursus reanimatie. Sommigen goed voorbereid, anderen voor het eerst aanwezig. Allengs de cursus bekruipt mij een déjà-vu gevoel. De theorie komt natuurlijk bekend voor, was gelukkig nog niet weggezaakt. Toon van Oudheusden heeft nog steeds problemen met het vinden van de halsslagader, instructrice Jolande is redelijk streng bij het praktijkgedeelte, Chris vindt het nog steeds een enge bedoening waar hij het liefst voor weg loopt en ook dezelfde grappen worden herhaald die in november 2003 werden gedebiteerd.

Ik heb overwogen om het verslag in bulletin 201 integraal over te nemen: zou waarschijnlijk nauwelijks opvallen. Maar dat gaat toch ietwat te ver. Kijk het zelf maar na.

Maar, eerlijk is eerlijk, het was toch weer een nuttige exercitie. Zullen wij er een traditie van maken? Wil het enige zin hebben gehad dan moeten wij het toch blijven bijhouden. Bovendien was er tijd genoeg na afloop om eens wat langer na te borrelen. Gebeurt anders ook te weinig.

Kortom, toch een geslaagde clubbijeenkomst. Is er dan helemaal geen nieuws te melden? Eigenlijk niet, want de blauwe map bleef in de koffer van de secretaris. En de attendance dan? Geen idee, want, o help ik ben het lijstje kwijt. Schande !

De secretaris.

We serve of concrete Tsunami-hulp

Vorige maand hebben wij spontaan € 2000 bijgedragen aan de actie "Doetinchem helpt". Hoewel niemand daar bezwaar tegen had, is er wel hier en daar een opmerking gemaakt dat het goed zou zijn om voortaan bedragen aan concrete projecten te besteden. Hoe terecht zo'n opmerking is, bemerkte ik als lid van de Landelijke Werkgroep Indonesië (LWI).

Ook in de extra vergaderingen van de LWI na de tsunami werd deze vraag gesteld. Immers, de Gouverneursraad had direct € 10.000 beschikbaar gesteld en riep de Lionsclubs op elk € 500 te doneren zodat een bedrag van € 50.000 additioneel zou kunnen worden vergaard. Het geld zou moeten worden besteed aan een weeshuisproject, inclusief een school en sportvelden in Banda Aceh.

In de LWI, waarin veel kennis van het land is verzameld, bestond daar enige twijfel over. Hoe kan je vanuit Nederland zien welke hulp het meest op zijn plaats is. Besloten werd dan ook om een lid van de LWI zelf naar Medan te laten gaan om in overleg te treden met de Lions ter plaatse. Zo is Lion Bouke Hazenberg gedurende acht dagen op rondreis geweest om ter plekke te kunnen nagaan op welke manier onze Nederlandse Lionsgelden het best kunnen worden besteed. Het is een indrukwekkende, maar bovenal nuttige reis geworden.

In zijn verslag geeft hij weer wat hij van de rampspoed heeft ervaren:

*"De eerste indruk in **Banda Aceh** is als die van een stad na een oorlog. Rond het vliegveld, waarop een extra militaire verplaatsbare verkeerstoren omdat de originele toren het verkeer niet meer aankon, veel militaire tenten, noodhospitalen en grote stapels hulpgoederen alsmede heel veel continu af- en aanvliegende helikopters. Voor de kust liggen een Amerikaans vliegkampschip en een groot hospitaalschip.*

Komende van het vliegveld lijkt de wereld aanvankelijk vredig met de gebruikelijke rijstvelden en bebouwing maar komende in Banda weet je niet wat je ziet. Het is zoals je je herinnert van de foto's van Hiroshima na de bom. Ondanks goede voorbereiding, het gezien hebben van de tv beelden, de foto's in de kranten etc. is wat je te zien en te horen krijgt zo indrukwekkend dat het ver voorbij mijn mogelijkheden ligt om dit op papier over te brengen. Vanaf de kust en het strand, waar de stad tegen aan gebouwd was, is er eerst over een gebied tot ruim 3 km vanaf het strand een absolute vlakte. Van de vroegere bebouwing rest hier en daar alleen nog de vloer van de huizen. Verder is alles compleet

weggevaagd, zó grondig dat er zelfs geen puin meer van de verwoeste stad ligt. Dan is er een strook land waar hier en daar resten van huizen staan en vervolgens een strook van half ingestorte bebouwing, vol puin, hout en andere debris, tot 5 km vanaf de kust. Van de ruim 1 miljoen inwoners tellende stad is $\frac{3}{4}$ volkomen verdwenen of tot onbewoonbare, verlaten en geheel af te breken spookstad geworden. Enkele vissersschepen werden door de golf 3 tot 5 kilometer de stad in gesleurd, een 2.500 ton (!) wegende drijvende generator werd 5 km landinwaarts voorbij het toenmalige centrum van de stad terug gevonden. Is het bij een ramp veelal zo dat overlevenden vertellen dat zij één of twee of zelfs wel drie of vier familie leden hebben verloren, hier zeggen zij dat dertig of vijftig familieleden zijn omgekomen. Onze chauffeur (we zaten allen in één auto) had vrouw en kinderen en zijn gehele familie en schoonfamilie verloren, hij was van beide families de enige overlevende. Op een gegeven moment vertelde hij tijdens de rondrit dat “hier ergens” zijn huis gestaan moet hebben. De precieze plek was onvindbaar.

Je kunt niet anders dan dit alles in stilte aanhoren en aanzien.

En overal de stank van ontbinding.

Ten tijde van ons bezoek, een maand na de ramp, werden nog dagelijks acht vrachtwagens vol nieuw gevonden lijken in een massagraf gedumpt. De oude wegen van de stad zijn inmiddels vrij gemaakt, overal waar we reden lagen langs de weg de die dag weer gevonden lijken die volgens schema worden opgehaald.

In het gedeelte spookstad en het nog intacte stadsdeel rijden veel gewapende militairen en politie rond. Zelfs na deze ramp zijn nog rebellen actief. Op een gegeven moment remde onze chauffeur hard en draaide snel om terug te rijden. We begrepen daar niets van, maar hij legde later uit dat hij iets in het gedeelte spookstad waar we reden gezien had wat hem zeer verontrustte. Twee niet-Indonesiërs in de auto zijn gewild om te pakken en tegen geld uit te ruilen, zo legde hij uit.”

Later op de dag had Bouke een ontmoeting met een hoge ambtenaar van Onderwijs en werd hem duidelijk welk een impact de ramp heeft gehad op het onderwijs in het betrokken gebied:

*“Om 18.00 uur hadden we een afspraak met de hoogste ambtenaar van het ministerie van **onderwijs** in de provincie Aceh, direct geplaatst onder de minister in Jakarta. Hij was tot voor enkele weken nog vice maar zijn chef was ook omgekomen. Namens de Lions hebben Jennifer en ik weer symbolisch iets mogen aanbieden en wel een schooluniform en schriften. Daarbij werd door Hamiprodjo medegedeeld dat 5 met deze zaken volgeladen vrachtwagens namens de Lions onderweg waren vanuit Medan. De “hoofdinspecteur” noemde in zijn dankwoord enkele*

saillante details die inzicht geven in de gigantische problematiek waar hij met zijn mensen voor staat: meer dan 1800 onderwijzers en leraren zijn door de tsunami omgekomen waaronder veel kwalitatief zeer goede en hoog opgeleide. Deze hadden namelijk juist op de bewuste zondagmorgen een bijeenkomst op het strand. Van de in leven gebleven onderwijsgeevenden zijn er heel veel volledig niet in staat onderwijs te geven omdat ofwel hun gezin is omgekomen ofwel omdat zij huis en haard verloren hebben. Voor wat betreft dit laatste: zo'n 3000 huizen van onderwijzers en leraren zijn verloren gegaan. Bovendien zijn 964 scholen verloren gegaan. En toch moeten 104.000 kinderen weer onderwijs gaan krijgen.

Vervolgens gingen we naar ons overnachtingadres, een verlaten en uiterst simpel hotel waar we de 5 kamers deelden met salamanders, muggen en kakkerlakken. Wahyuddin had zelfs een verwarmingsapparaatje meegenomen zodat we thee en koffie konden maken.

Na het eten hebben we lang gepraat in dit kleine comité en we hebben daar erg goede ideeën opgedaan. Zo hebben we vastgesteld dat voor de Lions voorlopig geen rol is weggelegd voor bouw activiteiten in Banda, hoe graag met name Djoko dat ook zou willen, met name ook uit PR overwegingen. Vooralsnog moet gewacht worden op het Megaplan waaraan de Indonesische regering nu werkt. We waren het er over eens dat we de hulp in een dorp moeten lokaliseren zoals door mij de vorige avond voorgesteld en bevestigd door de voorstellen van Jonner. Aan een eventueel bouwproject kunnen allerlei nevenprojecten worden gekoppeld zoals watervoorziening, onderwijs hulp etc. zodat het hele dorp wat wordt opgelift.

Voor het eerst is die avond ook duidelijk uitgesproken waarom ik de vorige avond geen enkele bijval kreeg voor mijn voorzichtig geformuleerde voorstel om voor de door onze Gouverneursraad beschikbaar gestelde gelden een weeshuis te bouwen. Daarvoor bleken een drietal argumenten.

In de eerste plaats werd gesteld dat je zo'n huis wel kunt bouwen, maar exploiteren is een geheel andere zaak en daar heeft men in Lionskringen geen ervaring mee. Men zou ook niet weten aan wie dit in handen gegeven zou moeten worden. In de tweede plaats, zo werd mij verteld, is het een ernstige zonde als een moslim niet een eventueel verweest geraakt ver familielid in zijn gezin zou opnemen. N.B.: de moslims in Aceh zijn, zoals bekend, uiterst streng in de leer. Het is de enige provincie in Indonesië waar naast de Indonesische wetgeving ook de Sjaria geldt. Voorts is er nog een derde reden. Van de leden van de Indonesische Lions organisatie is slechts een heel kleine minderheid moslim, de meeste zijn protestant of katholiek. En de veelal fanatieke

moslims in Aceh zijn er zeer kien op dat moslim kinderen niet “in handen zullen vallen” van Christenen.

Alle drie zeer valide argumenten (toevallig zag ik op 7 febr. op de tv een uitzending waarbij een Nederlandse hulpverlener, die namens een organisatie ook een weeshuis wilde laten bouwen, tot dezelfde conclusie was gekomen). Dit stipuleert bovendien nog eens hoe belangrijk het was dat ik hier aanwezig was: deze argumenten krijg je niet via briefwisseling gewisseld. “

De genoemde Jennifer is Jennifer Sydney. Zij is verantwoordelijk voor de uitgaven die namens LCIF in Azië worden gedaan. Een ideale gesprekspartner dus als je probeert een inzicht te krijgen in de behoefte aan hulp. Dat bleek ook wel tijdens de gesprekken die Bouke tijdens zijn verblijf met haar heeft gehad. Zo zijn de Indonesische Lions al een aantal jaren bezig met het opzetten van een oogziekenhuis in Medan. (Tijdens de jaarlijkse Pasar Malam in Den Haag werft ook de LWI hier middels een tombola middelen voor.) De ruwbouw van drie verdiepingen is klaar, afbouw en inrichting resteren nog. Tijdens zijn gesprekken met Indonesische Lions en Jennifer werd besloten om van dit oogziekenhuis een algemeen ziekenhuis (Lions Medan Hospital) te maken waardoor het mogelijk wordt ook Tsunami slachtoffers te behandelen. Die hulp zal immers nog vele jaren hard nodig zijn. Het samen met Jennifer naar Aceh gaan *“bleek te sleutel te zijn tot het openen van de geldkist”*. Nadat duidelijk was geworden dat het mogelijk is om het ziekenhuis in slechts 2 maanden tijd operationeel te maken, stelde Jennifer namens LCIF alle benodigde gelden beschikbaar! Daarbij gaat het dan wel om een bedrag van \$ 1.200.00. er staat dan een compleet ingericht hospitaal *“required to back up medical treatments for tsunami victims or refugees”*. Overigens is Bouke ook erg onder de indruk geraakt van de talloze Indonesische Lions die zich inzetten voor de slachtoffers van de ramp. Kordaat en efficiënt worden veel zaken deskundig opgepakt.

Na dit succes van Bouke's missie bleef natuurlijk het onderzoeken van de meest dringend te lenigen noden middels veelal kleinschalige projecten. (Uiteraard zal op de komende Pasar Malam geld worden ingezameld voor de vele projecten die nog nodig zijn. Plan alvast eens een dag om daar loten te verkopen voor dit doel in de periode van 9 tot 20 juni a.s. en heb daarnaast een leuke dag in het Haagse).

Hij heeft daar veel gesprekken over gevoerd in een bepaald niet toeristische omgeving:

“ Ons “hotel” was, vanaf het strand gezien, na de vlakke van totale vernietiging en het gebied van half en geheel ingestorte huizen, vlak bij een plaats waar een warenhuis in zijn geheel over tientallen meters over een weg heen was verplaatst en vervolgens half ingestort, het eerste

pand waar nog in geleefd kon worden. Het lag ongeveer 5 km van het strand. De gebouwen ernaast waren gedeeltelijk ingestort en tegen het naastgelegen hotel lag een grote vissersboot. De volgende ochtend lagen er weer drie lijken voor de deur, van twee kinderen en een man, haastig in enig plastic gewikkeld. Maar in deze sinistere omgeving werden op een groezelige kamer wel heel goede afspraken gemaakt, wellicht juist doordat wij juist daar in Banda Aceh waren.”

Het is Bouke duidelijk geworden dat de grote steden Banda en Meulaboh minder geschikt zijn voor hulpprojecten. Immers, de internationale hulp loopt via deze steden. Zij zijn dus als eerste aan de beurt. Bovendien is de beperkte Nederlandse Lionshulp nu eenmaal relatief effectiever in kleinere plaatsen. Bovendien kunnen bij wat grotere projecten in een kleine plaats kleinere projecten als het ware aansluiten. LWI is een groot voorstander van deze wekwijze.

Een geschikte plaats is bijvoorbeeld Seunuddon, zo'n 250 km ten noorden van Medan. Zoals Bouke het in zijn reisverslag weergeeft:

Het aantal dodelijke slachtoffers is beperkt geweest omdat de vissers het verschijnsel tsunami kenden. De bewoners hebben zich gered door niet nieuwsgierig het strand op te lopen en vissen te verzamelen toen de zee zich terugtrok, maar door onmiddellijk naar hoger gelegen grond te rennen. Veel huizen zijn echter verdwenen. Vervangende huisvesting kan op particuliere grond c.q. grond in eigen bezit worden gebouwd. Dat voorkomt veel overheidsbemoeienissen. Voor het naastgelegen plaatsje Tanah Pasir geldt hetzelfde.

Ook op het eiland Nias is veel verwoest, het aantal doden is ook daar beperkt. Nias wordt in de berichtgeving weinig genoemd, vanwege dit laatste maar naar men mij vertelde ook vanwege het feit dat daar veel protestanten en vooral Katholieken wonen. Onder de ook hier weer zwaarst getroffen vissers zijn echter weinig niet-moslims. De huisjes zijn om daar te bouwen iets duurder dan in Seunuddon maar men wil ook daar graag iets doen.

LWI biedt Lionsclubs dan ook de gelegenheid te participeren in de herbouw van de genoemde plaatsen. Tijdens het bezoek van Bouke is gebleken dat deze zaken niet kunnen wachten op hulp van het gouvernement. LWI geeft hieraan temeer voorrang omdat de vluchtelingen nu op de begane grond bivakkeren, met vrije toegang voor ongedierte, en zij in het water zitten na regenbuien. De door de GR verzamelde gelden, die verdubbeld worden door LCIF, zijn goed voor de bouw van zo'n 175 huisjes in Seunuddon. Er zijn er echter zeker 400 nodig. Bovendien is er keukenuitrusting nodig en een sanitaire voorziening. Uiteraard zijn er daarnaast nog nodig watervoorziening,

schoolmateriaal en een gezondheidsvoorziening (op veel plaatsen meer dan nodig). De hulpvraag op het eiland Nias omvat zelfs 600 huisjes. Voor beide plaatsen geldt dat de huisjes bedoeld zijn als tijdelijke voorziening, waarbij echter zo gebouwd wordt dat zij te gelegener tijd vergroot kunnen worden tot normale woningen.

De LWI nodigt de Nederlandse Lionsclubs uit om één of meer van de volgende zaken voor hun rekening te nemen:

Huisje in Seunnuddon kaal	€ 560
Idem compleet	€ 620
Sanitaire voorziening voor 10 huisjes	€ 385
Keukenuitrusting voor 25 huisjes	€ 385
Deep water supply system	€ 1925
Gezondheidscentrum	€ 8500
Huisje op Nias kaal	€ 1100
Idem compleet	€ 1160
150 schooluniformen	€ 675
school- en lesmateriaal	€ 700

Graag ontvangt LWI geormerkte bijdragen op rekeningnummer 489838146 van de penningmeester van de LWI in Soest. Uiteraard blijft de bijdrage traceerbaar en ontvangt de donerende club een follow-up rapportage.

Alhoewel onze club al een behoorlijk bedrag heeft gegeven aan “Doetinchem helpt”, moge duidelijk zijn dat er nog veel nodig is om de ergste nood in Aceh te lenigen. In ieder geval heeft de LWI er voor gezorgd dat er nu voldoende kleinschalige projecten mogelijk zijn om een concrete bijdrage te leveren aan de hulpverlening. “We serve” in optima forma dus.

Henk Breuker

Nieuws uit de Activiteitencommissie

Zoals in het Lionsbulletin van oktober vorig jaar reeds aangekondigd willen wij u proberen op de hoogte te houden van wat er zoals speelt binnen de vergaderingen van de Activiteitencommissie. Bijgaand onze derde aflevering:

- **Evaluatie Nieuwjaarsbijeenkomst 8 januari 2005**

Teruggezien kan worden op een zeer geslaagde Nieuwjaarsbijeenkomst met een goede opkomst (bijna 70 personen) bij de Panoven te Oud-Zevenaar. Een prima locatie en goed van eten en drinken dankzij de goede zorgen van Panoven gastvrouw Erna Kruitwagen-Hajenius. De rondleiding door het Panoven complex verzorgt door de oud-directeur van de Steenfabriek te Tolkamer was levendig, onderhoudend en leerzaam. De verhalen en sagen van schrijver/dichter/journalist Rien van den Heuvel uit Oud-Zevenaar maakte grote indruk op de aanwezigen. Een ieder ging dan ook zeer behoedzaam huiswaarts over de hoge bandijk met grote oplettendheid of een van de door Rien van den Heuvel voorspelde geesten uit de nachtelijke mistflarden tevoorschijn zou komen.

Dank voor de organisatie aan de ad hoc commissie bestaande uit **Bert Lamers, Peter Bob Peerenboom en Hans de Vries.**

- **Taphap met dames op 30 maart 2005.**

Nu de nieuwjaarsbijeenkomst niet bij het Borghuis is gehouden en om toch de afspraak gestand te doen om minstens één keer per jaar naar het Borghuis te gaan zal de taphap met dames op 30 maart 2005 in het Borghuis worden gehouden.

Voorafgaand aan deze taphap zal een interessante excursie naar Bakker Wiltink plaatsvinden vanaf 16.00 uur. De taphap in het Borghuis begint om 18.30 uur. De organisatie is in handen van de ad hoc commissie bestaande uit **Herman van den Broek, Toon Gasseling en Ruud Wink.**

- **Uitstapje voorjaar 2005**

Een aantal ideeën voor het uitstapje besproken. Belangrijk uitgangspunt bij de organisatie van het uitstapje voorjaar 2005 is dat het niet alleen voor onze leden + partners interessant moet zijn maar ook voor onze Duitse Lionsvrienden uit Dorsten. Eerdere plannen om de bouwactiviteiten van de Betuwelijn te bezichtigen kunnen helaas niet doorgaan omdat vanaf 1 januari j.l. er geen bezichtigingen/rondleidingen meer plaatsvinden.

Er zal nu een mogelijk nieuw plan, dat in het kader van de verhoudingen Nederland/Duitsland zeer toepasselijk is, worden uitgewerkt. Daarna zal

ook voor het uitstapje voorjaar 2005 een ad hoc commissie worden gevormd, en volgt spoedig nadere informatie.

- **Fundraising**

Benefietconcert in het kader van de actie 555 mede georganiseerd door Lionsclub De Graafschap. Een ambitieus plan met een mooi programma maar op een moment dat de grote actie eigenlijk al was afgerond, inclusief de grote actie van Stads-tv (opbrengst ruim € 250.000,--). Daarnaast waren er in Doetinchem en omgeving ook al veel benefietconcerten/ optredens gepland waaronder zelfs op dezelfde avond een concert georganiseerd door de Rotaryclub Doetinchem in de Muziekschool.

Onze club werd gevraagd behulpzaam te zijn bij de kaartverkoop. In eerste instantie hebben we 25 kaarten kunnen verkopen en later zijn er nog rechtstreeks een behoorlijk aantal losse kaarten bijgekocht. Het benefietconcert heeft uiteindelijk nog ongeveer € 12.500,-- opgebracht (zie verder het uitgebreide verslag hierover van Henk Breuker in het januari bulletin).

- **Immateriële dienstverlening**

Kelderfestijn: LC Isala zal in 2005 geen Kelderfestijn op hemelvaartsdag organiseren. Derhalve zal onze inzet dit jaar niet nodig zijn.

Kleurenpalet Achterhoek: Het Kleurenpalet Achterhoek zal in 2005 weer plaatsvinden. Zoals bekend zorgt LC Doetinchem dan voor de locatie Doesburg. Organisatie traditiegetrouw weer in handen van **Henk Breuker**.

Een dag met bejaarden of gehandicapten of jeugdigen: De ad hoc commissie bestaande uit **Theo Soontiëns, Bart-Jaap Pull ter Gunne en Peter Bob Peerenboom** heeft een voorlopig plan. De scholieren van het Brewinc College worden niet als volwaardig aangemerkt door hun leeftijdsgenoten van de drie andere blijkbaar wel "volwaardige" colleges. Zie ook het artikel hierover in ons voorlaatste bulletin. Om dit wat te gaan doorbreken wordt gedacht aan een bootrace op de Oude IJssel ter hoogte van De Bleek tussen de vier Doetinchemse Colleges (Brewinc, Ludger, Ulenhof en Rietveld). Deze bootrace zal hopelijk een jaarlijkse traditie worden (een Doetinchemse versie van de bootrace op de Thames in Londen tussen Oxford en Cambridge). Publicitair goed zowel

voor het Brewinc als voor de andere drie Doetinchemse Colleges en natuurlijk ook voor ons als Lionsclub.
Er wordt op dit moment nader onderzoek gedaan naar de haalbaarheid van de plannen.

Daarnaast wordt ook nog gedacht over andere vormen van immateriële dienstverlening, bijvoorbeeld extra ondersteuning van het Borghuis, enz.

Hans de Vries.

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Peter-Bob Peerenboom, 3 februari

Jan Jurriens, 9 februari

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode zullen de volgende Lions hun verjaardag vieren:

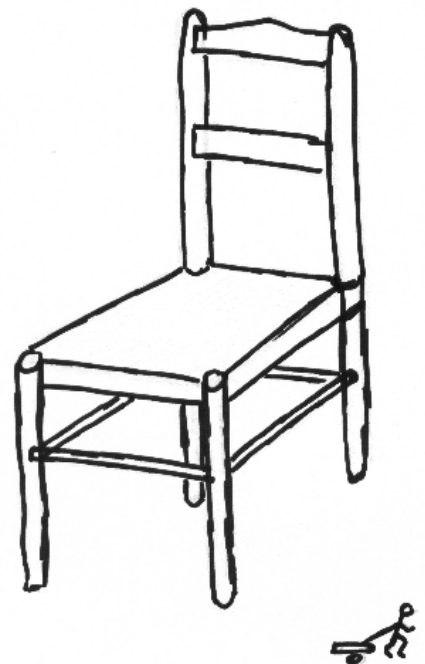
Bert Lamers, 17 februari

Henk Drost, 24 februari

Marnix Jansen Venneboer, 1 maart

John Brands, 9 maart

Jan Kruit, 12 maart

Van de Redactie

De tien minuten van:

"Wat is er *"met de billen bloot"* gebeurd?"

"Hoe kunnen jongere Lions de ouderen beter leren kennen?"

"Eigenlijk spreken we elkaar veel te weinig"

Het zijn dit soort uitspraken die we recent opvingen in de wandelgangen, die de Bulletincommissie aan het denken hebben gezet.

Het blijkt niet eenvoudig om in een club met 43 leden iedereen even goed te kennen. Toch vinden we het allemaal leuk om meer van elkaar te weten. De reacties op de presentaties van nieuwe leden zijn dan ook stevast positief. Het blijkt altijd weer leuk, interessant én verassend te zijn, om meer van iemands achtergrond te vernemen. Vriendschap begint tenslotte bij elkaar leren kennen, van elkaar weten wat je bezig houdt en interesse en respect hebben voor elkaars mening.

"Met de billen bloot", een rubriek die jarenlang tot de vaste onderdelen van het Lionsbulletin behoorde, beoogde deze functie te vervullen. Maar na verloop van tijd werd deze rubriek, met vaste vragen aan een uitverkoren Lionslid, toch wel een beetje voorspelbaar. Vandaar dat de rubriek geruisloos uit het bulletin is verdwenen.

Woensdag 26 januari, in de fraaie conferentiezaal in het bedrijf van Ruud Wink, heeft de voltallige bulletincommissie haar gedachten laten gaan over dit thema. Eerst gaf Ruud, met behulp van een indrukwekkend *"elektronisch whiteboard"*, een beeld van de mogelijkheden die internet tegenwoordig biedt als het gaat over interne en externe communicatie. Een thema dat zeker nog eens terug zal komen en waarover ook nog heel wat valt te bespreken. Niet iedereen beschouwt de digitale communicatiemogelijkheden tenslotte als een zegen. De reacties op het vervangen van het ledenboek door een digitale versie, liggen ons nog vers in het geheugen.

Maar op de korte termijn liggen er volgens de bulletincommissie toch een aantal aardige mogelijkheden. Zo introduceren we binnenkort tijdens een taphap *"de tien minuten van"*: Een Lion vertelt een minuut of 10 over een door hemzelf gekozen onderwerp. Dat kan zijn over zijn werk, zijn gezin, een thema dat hem bijzonder bezig houdt of iets waar hij graag zijn mening over kwijt wil. De bedoeling is om iets van jezelf te laten zien. Degenen die zich liever literair dan retorisch presenteren, kan ook een stukje in het Bulletin schrijven onder de kop: *"de bladzijde van"*.

We zijn natuurlijk niet allemaal geboren taitwisters, maar een termijn van een aantal maanden moet toch voldoende ruimte geven voor de voorbereiding, dachten we zo.

Rest nog het schema.

De redactie stelt voor om de Lions die de afgelopen of komende periode al iets gepresenteerd hebben, of gaan presenteren, over te slaan. Uit de resterende groep is op geheel random wijze het volgende schema samengesteld:

Lionsjaar 2004/2005

Taphap 16 maart:	Jan Loggers
Taphap 20 april	Jan van Iersel
Taphap 18 mei	Gerard Roelofsen
Taphap 15 juni	Aart van Silfhout

Lionsjaar 2005/2006:

Harm Kloosterboer
Gerard Hehenkamp
Herman van den Broek
Jan Kruit
Harry Mathijssen
Tom Jacobs
Han Meibergen
Hans de Vries
Hans Kietselaer
Koos Witkop
Jan Thijssen

Voor de Lions uit het Lionsjaar 2004/2005 is de voorbereidingstermijn helaas iets korter, maar hopelijk toch haalbaar.

We hopen op enthousiaste reacties vanuit de Lions.

Tom Jacobs.

Excursie Bakkerij Wiltink + Taphap met dames in het Borghuis
woensdag 30 maart 2005, excursie 16.00 uur, taphap 18.30 uur

Op woensdag 30 maart is onze taphap met dames, dit keer niet bij Gasterije de Heereboer te Zeddam, maar bij:

Het Borghuis, Korte Kapoeniestraat 10, Doetinchem, aanvang taphap 18.30 uur.

Voorafgaand aan de taphap is er een excursie naar:

Bakker Wiltink, Plakhorstweg 2, Doetinchem, aanvang excursie 16.00 uur.

(ingang achterzijde gebouw).

Het piepkleine bakkerijtje dat Willem Wiltink in 1952 in Doetinchem opzette, is inmiddels uitgegroeid tot een megabakkerij waar industriële nauwkeurigheid voor een optimale productie zorgt. Maar de ambachtelijke smaak is gebleven. In de grote productiehal van Bakker Wiltink voltrekt zich een constant proces waarin duizenden broden, krentenbollen, witte puntjes en mueslibroodjes worden geproduceerd en verpakt. Interne transportsystemen, soms met behulp van robots, brengen het brood naar de volgende stap in het proces, en het aantal broden dat uiteindelijk in grote kratten voor transport staat opgestapeld, is niet te bevatten. Bakker Wiltink is dan ook niet zomaar een bakkerij, dit is een industrieel bedrijf waar 200 soorten brood worden gebakken en waar ruim 100 mensen werken. Per uur kunnen er 20.000 bolletjes worden geproduceerd en per week gaat er 160 ton meel doorheen. Bakker Wiltink werkt voor een groot aantal supermarkten als Coop, C1000, Super de Boer, Edah, Jumbo, Spar, etc., etc.

Bakker Wiltink is medeoprichter van de stichting Bake for Life. De stichting heeft als doel het opzetten van bakkerijprojecten in derde wereldlanden waardoor gehandicapten in deze landen in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Door middel van donaties, sponsors en inzamelingsacties worden geld en middelen bijeen gebracht om deze bakkerijprojecten te financieren. Bake for Life werkt bij het opzetten van de projecten nauw samen met het Lilianefonds en de stichting PUM.

Wij hopen bij ons bezoek aan Bakker Wiltink namens onze Lionsclub een gift te kunnen overhandigen voor dit mooie project vanuit ons Fundraising fonds.

Aansluitend zullen wij een heerlijke maaltijd gebruiken in het Sociaal Cultureel Eetcafé Het Borghuis, een project vanuit onze Millenniumactie. Ook het woordje “cultureel” zal tijdens ons bezoek aan het Borghuis van toepassing zijn, maar de inhoud blijft nog even een verrassing.

De kosten van de taphap bij het Borghuis bedragen € 20.00 per persoon. (de drankjes, etc. voor/tijdens/na het diner dient u ter plaatse zelf af te rekenen).

De organisatie van deze middag/avond is in handen van Herman van den Broek, Toon Gasseling en Ruud Wink.

Wilt u zich graag omgaand, doch uiterlijk vóór 25 maart a.s. aan- (of afmelden) via

e-mail: hrdevries@chello.nl of via de post: **Het Ven 5, 6997 AX Hoog-Keppel** of via de fax: **0847-311818**.

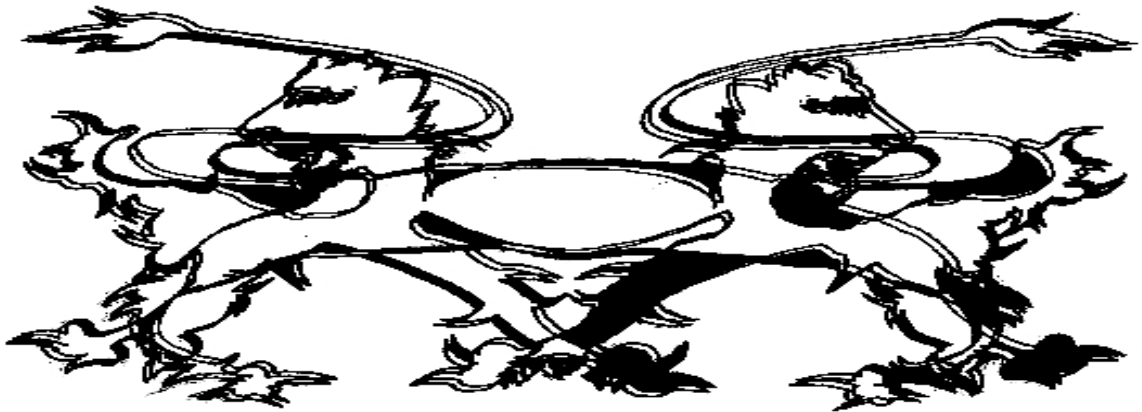
en gelijktijdig uw bijdrage ad. € 20,00 per persoon overmaken op de bankrekening 660311232 t.n.v. de Lionsclub Doetinchem onder vermelding van "taphap 30 maart".

* Mocht u (en/of uw partner) niet in de gelegenheid zijn de excursie voorafgaand aan de taphap mee te maken, maar wel naar de taphap te gaan, wilt u dat dan duidelijk aangeven.

Wij rekenen op uw aanwezigheid!

Met vriendelijke groet,
namens de activiteitencommissie,

Hans de Vries.

Agenda 2004/2005

18 augustus 2004 18.00 uur *Barbeque bij Wil & Henk Kets*

1 september 2004 20.00 uur *Pastor de Haan over Stichting Moria.*

15 september 2004 18.00 uur *Tap Hap*

29 september 2004 18.00 uur *Tap Hap met dames (afgelast)*

6 oktober 2004 20.00 uur

20 oktober 2004 19.00 uur *Dinner for Papillons*
(voorbereiding Lions 16.00 uur)

3 november 2004 20.00 uur *Burgemeester van Doetinchem vertelt over plannen van Doetinchem*

17 november 2004 18.00 uur *Tap Hap*

1 december 2004 20.00 uur *Lionslid Jos Niesink stelt zich voor*

15 december 2004 18.00 uur *Tap Hap*

8 januari 2005 14.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst met dames, rondleiding Panoven Zevenaar.*

19 januari 2005 18.00 uur *Tap Hap*

2 februari 2005 20.00 uur *Herhalingscursus reanimatie o.l.v. Henk Drost*

16 februari 2005 18.00 uur *Tap Hap*

2 maart 2005 20.00 uur *Ruud Wink en Jan Jurriëns vertellen over de (school)boekenhandel en de toepassing van moderne media daarbij*

16 maart 2005 18.00 uur *Tap Hap*

30 maart 2005 18.00 uur *Tap Hap met dames in het Borghuis en bezoek bakkerij Wiltink*

6 april 2005 20.00 uur *Jurjen Moorman vertelt over het werk van het Plattelandshuis*

20 april 2005 18.00 uur *Tap Hap*

4 mei 2005 20.00 uur *vervalt i.v.m. dodenherdenking*

18 mei 2005 18.00 uur *Tap Hap*

1 juni 2005 20.00 uur *nog in te vullen*

15 juni 2005 18.00 uur *Tap Hap*

29 juni 2005 18.00 uur *Bestuursoverdracht met Papillons ladies*